

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovacsics Ákos ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a Katorné dr. Szabó Annamária jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Baranya Megyei Bíróságon 7.K.20.901/2009. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. október 14-én kelt 7.K.20.901/2009/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.901/2009/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. november 30-án egy sérült Citroen C5 típusú személygépkocsit vásárolt 2 millió Ft vételárért egy kft-től. Az eladó kft-nél 2007. január 11-i hatállyal név-, székhely-, tulajdonos- és ügyvezető-változás következett be, amely a cégnyilvántartásba bejegyzésre került. Ezen időponttól kezdődően a társaság beszámolót nem készített, az adóhatósághoz bevallást nem nyújtott be, adószámát a 2007. december 23-i felfüggesztést követően 2008. május 6-án a cégbíróság jogerősen törölte. A felperes a gépjárművet 2008. január 28-án 3.300.000 Ft-ért egy Zrt-nek eladta. Az adóhatóság a felperesnél 2005-2006-2007 évekre vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatát végezte, és az autóvásárlással összefüggésben általános forgalmi adónemben 330.000 Ft adókülönbözetet állapított meg; adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2009. április 24-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. A megyei bíróság az alperes határozatát az első

fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a rendelkezésre álló iratok szerint a perbeli gépkocsit az eladó 2007. november 28-án 6.500 euróért vásárolta Belgiumban. A vásárlásról kiállított számla az ellenőrzés iratai között fellelhető. Az eladó kft. nevében eljáró B. Z. 2009. április 8-án írásban úgy nyilatkozott, hogy az eladó kft. nevében ő adta el a gépjárművet a felperesnek.

A megyei bíróság kiemelte, hogy az eladó kft. 2007. november 30-án a cégnyilvántartásba bejegyzett működő cég volt, amelynek adószámát csak ezt követően, 2007. december 23-án függesztették fel. Megállapította, hogy a felperes nem tudott arról, hogy a gépjármű beszerzésével, illetve értékesítésével összefüggésben elmaradt az általános forgalmi adó befizetése. Az eladó rendelkezett a gépjármű tulajdonjogával, az értékesítéssel megbízott személy képviseleti jogosultsága nem volt megkérdőjelezhető, a felperes a vételárat a képviselőnek megfizette. A gazdasági esemény tehát a számlában foglaltaknak megfelelően létrejött, a gépjármű tulajdonjogát a felperes megszerezte. Az adólevonási jog elismerésével összefüggésben az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 44. § (5) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata is szükségtelen.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy ahol a felperes az autót megvásárolta, az eladó kft.-nek telephelye nem volt, a vételár átadását igazoló pénztárbizonylaton az aláírás olvashatatlan, a felperes nem győződött meg arról, hogy B. Z. az eladó képviseletében eljárhat-e. Kiemelte, hogy B. Z. megbízásáról szóló okiraton az eladó kft. bélyegzőlenyomata alatt a megbízó aláírása olvashatatlan. Az alperes álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy az eladó kft. nevében B. Z. jogosult volt eljárni. Az Áfa tv. 32. § (1) bekezdésére, 35. § (1) bekezdésére, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére figyelemmel a jogerős ítéletet okszerűtlennek találta figyelemmel arra, hogy az áfa-levonás alapjául szolgáló számla tartalmilag nem hiteles.

Az alperes jogi álláspontja szerint a felperestől elvárható lett volna az üzleti partneréről való olyan mértékű tájékozódás, amely a képviseletre való jogosultságot tisztázta volna. Önmagában az eladó kft. cégnyilvántartási adatainak ellenőrzése nem meríti ki a körültekintő magatartás fogalmát. Összességében tehát nem állapítható meg, hogy a gazdasági esemény az eladó kft. és a felperes között jött létre.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 1. § (7) bekezdése értelmében az adóhatóság a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint minősíti. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható. Az alperes adókülönbözetet megállapító határozatát arra alapozta, hogy a gépjármű adásvételi szerződés nem a számlában feltüntetett felek között jött létre. A Legfelsőbb Bíróság ezzel összefüggésben kiemeli a felperesnek az ellenőrzési jegyzőkönyvre tett észrevételeiből azt az előadást, hogy az eladó a gépkocsi tulajdonával rendelkezett, a gépkocsi iratai rendben voltak, a felperes a gépkocsit a Zrt-nek eladta, a további eladással kapcsolatban sem merült fel semmilyen probléma. A felperes vásárlásakor kötött adásvételi szerződés érvénytelenségére, illetve arra, hogy az eladó kft. nevében nem az arra jogosult személy járt el, semmi nem utal. A felperes a vételárat megfizette, a személygépkocsi tulajdonjogát megszerezte.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját a tekintetben, hogy az adóhatóság által bizonyítatlannak tekintett körülmények a rendelkezésre álló adatokra és okirati bizonyítékokra figyelemmel nem érintették az adásvételi szerződés azon valódi tartalmát, hogy a felperes a személygépkocsi tulajdonjogát vételár ellenében megszerezte. Ezért az adóhatóság által kifogásolt körülmények alapján az adásvételről kiállított számlát hiteles dokumentumként el kell fogadni, amelynek birtokában a felperes jogszerűen számolta el az általa megfizetett általános forgalmi adót. A fentiekre tekintettel az általános forgalmi adó levonhatósága szempontjából nincs jogi következménye annak, hogy a felperes nem az adóhatóság által elvárt gondossággal járt el az eladó képviselőjében eljáró személy képviselői jogosultságának tisztázása érdekében.

A Legfelsőbb Bíróság más ügyekben már korábban kifejtett jogi álláspontja szerint valamely dokumentumon található aláírás beazonosíthatósága olyan szakértői kérdés, amely írásszakértői bizonyítás nélkül nem végezhető el. Ezért nem fogadható el valamely bizonylat hiteltelensége megállapításának indokaként az, hogy az aláírás ránézésre olvashatatatlannak látszik. Ugyancsak nem bizonyítja az adásvétel valótlanságát, ha a gépkocsi átadására nem az eladó telephelyén kerül sor.

A perbeli esetben a megyei bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az adásvétel megtörtént a rendelkezésre álló adatokból és bizonyítékokból megnyugtatóan megállapítható.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes személyes illetékmentességére figyelemmel (illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés) a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §).

Budapest, 2010. május 13.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró